

URZĄD MARSZAŁKOWSKI WOJEWÓDZTWA
WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Biuletyn Informacyjny
Warmia i Mazury, Polska,
Unia Europejska

Olsztyn, listopad 2017

SPIS TREŚCI

I. UNIJNE AKTUALNOŚCI	2
1. Globalizacja i solidarność	2
2. Umowa UE-Mongolia.....	3
3.auta bez spalin.....	3
4. Tej jesieni wiosna w gospodarce!	5
5. Sprawiedliwa edukacja.....	6
6. Prawda i fałsz w internecie	8
7. Edukacja na całe życie	9
8. Mniej, ale efektywniej.....	10
9. Antybiotyki XXI wieku	11
10. Migracja pod kontrolą.....	13
11. Szczyt Partnerstwa Wschodniego: czas podsumowań czy zmian?.....	14
12. Powszechna ochrona socjalna	16
13. Szkolenie zawodowe to dobry wybór	18
II. Z BIURA W BRUKSELI.....	19
1. Spotkanie polskich biur regionalnych w Brukseli	19
2. Spotkanie z dyrektorem Zagranicznego Ośrodka Polskiej Organizacji Turystycznej....	20
3. Konferencja pt. „Wpływ Brexitu na władze lokalne w Wielkiej Brytanii i Unii Europejskiej”	20
4. Spotkanie z koordynatorką sieci NECSTOUR	20
WYDARZENIA W DOMU POLSKI WSCHODNIEJ.....	21
1. Konferencja „Europejska Wartość Dodana Polityki Spójności w regionach”	21
2. Przekazanie koordynacji w Domu Polski Wschodniej	21
III. ZAPROSZENIA, PROGRAMY, PROJEKTY, STAŻE, STYPENDIA.....	22
1. Eurodesk – Programy, stypendia i staże – według terminów zgłoszeń	22

I. UNIJNE AKTUALNOŚCI

1. Globalizacja i solidarność

KE opublikowała sprawozdanie z wyników Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG) za 2015 i 2016 r. Sprawozdanie pokazuje skuteczność tego instrumentu w pomaganiu pracownikom, którzy stracili zatrudnienia i szukali nowych szans na rynku pracy.

Na koniec okresu wdrażania środków dofinansowywanych z Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji 9 072 pracowników, czyli około połowa pracowników, którzy byli nimi objęci, po roku znalazło nowe zatrudnienie lub rozpoczęło własną działalność gospodarczą. W tym samym czasie dodatkowe 645 osób kształciło się lub szkoliło, aby zwiększyć swoje szanse na znalezienie zatrudnienia. Państwa członkowskie poinformowały, że sytuacja osobista, szanse na zatrudnienie i poczucie własnej wartości pracowników objętych wsparciem uległy wyraźnej poprawie dzięki pomocy z Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji i oferowanym usługom. Tak było nawet w przypadku tych, którzy nie znaleźli nowej pracy bezpośrednio po zakończeniu okresu wsparcia.

Te pozytywne wyniki są zachęcające, zwłaszcza biorąc pod uwagę trudne warunki, w jakich zostały osiągnięte. Sytuacja na rynku pracy w niektórych państwach członkowskich była niezwykle trudna w okresie, do którego odnosi się sprawozdanie. Masowe zwolnienia miały miejsca na terenach, na których stopa bezrobocia i tak była wyższa od średniej. Wielu objętych wsparciem pracowników to osoby o niskich kwalifikacjach lub należące do grup będących w trudniejszej sytuacji na rynku pracy. To potwierdza po raz kolejny, że unijne środki, takie jak te pochodzące z EFG, mogą przynieść wymierne korzyści, zwłaszcza tym członkom naszych społeczeństw, którzy znajdują się w najtrudniejszej sytuacji.

Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji pozwala finansować konkretne środki mające pomóc zwalnianym pracownikom w zwiększaniu swoich szans na rynku pracy i znajdowaniu nowych możliwości zatrudnienia. Umożliwia finansowanie środków dostosowanych do specyficznej sytuacji każdego pracownika, takich jak:

- intensywne, zindywidualizowane wsparcie w poszukiwaniu pracy,
- szkolenia zawodowe, środki służące podnoszeniu kwalifikacji i przekwalifikowaniu,
- zachęty i dodatki o charakterze czasowym, na okres trwania aktywnych środków,
- wsparcie na założenie działalności gospodarczej,
- doradztwo i wsparcie w czasie trwania całego procesu.

W tym roku przypada 10. rocznica powołania EFG. Od tego czasu do funduszu wpłynęło 147 wniosków. Opiewały one na kwotę ok. 600 mln euro na pomoc dla ok. 137 600 pracowników i 2 944 młodych ludzi, którzy nie uczyli się, nie pracowali ani nie uczestniczyli w szkoleniach. O pomoc z funduszu wystąpiło 11 państw członkowskich: Belgia, Estonia, Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Niemcy, Polska, Szwecja i Włochy.

Więcej informacji i sprawozdanie: https://ec.europa.eu/poland/news/171031_globalisation_pl

2. Umowa UE-Mongolia

1 listopada 2017 r. weszła w życie umowa o partnerstwie i współpracy między UE a Mongolią. Porozumienie, podpisane 30 kwietnia 2013 r., zastąpiło umowę o współpracy handlowej i gospodarczej z 1993 r. Wejście w życie porozumienia zbiegło się z otwarciem delegatury UE w Mongolii, dla której realizacja umowy będzie jednym z priorytetów.

Wysoka przedstawiciel Unii Europejskiej do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa i wiceprzewodnicząca Komisji Europejskiej, Federica Mogherini powiedziała: „Unia Europejska i Mongolia konsolidują wzajemne silne powiązania w oparciu o wspólne wartości i interesy oraz wspólną wolę zacieśnienia współpracy. Wejście w życie naszej umowy o partnerstwie i współpracy w połączeniu z utworzeniem delegatury Unii Europejskiej w Ułan Bator, które nastąpi w najbliższych dniach, przyczyni się do pogłębienia istniejącej współpracy i zaangażowania oraz do dalszego zacieśnienia stosunków w dziedzinach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, a także dalszego różnicowania tych stosunków. Wszystko to przyniesie korzyści dla społeczeństw obu stron”.

Umowa o partnerstwie i współpracy przyczynia się do zacieśnienia obecnych stosunków między Unią Europejską a Mongolią i jest oparta na wspólnym zaangażowaniu w działania na rzecz dobrych rządów, praw człowieka i zrównoważonego rozwoju. Umowa rozszerzy ponadto współpracę w wielu dziedzinach, takich jak zrównoważony rozwój, surowce, zmiana klimatu, sprawiedliwość i bezpieczeństwo, prawa człowieka, nauka i technologia oraz dobre rządy; ułatwi także handel i inwestycje. Umowa o partnerstwie i współpracy angażuje Unię Europejską i wszystkie jej państwa członkowskie, zapewniając tym samym możliwości tworzenia synergii między działaniami UE i polityką poszczególnych państw członkowskich.

Więcej informacji: https://ec.europa.eu/poland/news/171031_eu_mongolia_pl

3.auta bez spalin

Bardziej restrykcyjne normy emisji dwutlenku węgla, wspieranie rozwiązań w zakresie mobilności ekologicznej w zamówieniach publicznych, rozwój infrastruktury paliw alternatywnych – KE zaproponowała ambitne cele emisyjne dla nowych samochodów osobowych i małych samochodów dostawczych, aby przyspieszyć przechodzenie na pojazdy nisko- i bezemisyjne.

Wraz z wejściem w życie porozumienia paryskiego społeczność międzynarodowa zobowiązała się do przejścia na nowoczesną gospodarkę niskoemisyjną. Przemysł motoryzacyjny przechodzi w związku z tym głęboką transformację. UE musi wykorzystać tę szansę, aby stać się światowym liderem – duże postępy czyni bowiem konkurencja, zwłaszcza Stany Zjednoczone i Chiny. Przykładowo sprzedaż nowych samochodów osobowych w stosunku do sprzedaży światowej spadła z 34 proc. przed kryzysem finansowym (2008/2009) do 20 proc. w chwili obecnej. Aby utrzymać udział w rynku i przyspieszyć przechodzenie na pojazdy nisko- i bezemisyjne, Komisja przedstawiła nowe cele dotyczące średnich emisji CO₂ z unijnego taboru nowych samochodów osobowych i małych samochodów dostawczych, które będą obowiązywać, odpowiednio, od 2025 i 2030 r.

W przedstawionych wnioskach określono ambitne, realistyczne i możliwe do wyegzekwowania zasady w celu zagwarantowania równych warunków podmiotom działającym w tym sektorze w Europie. W pakiecie wytyczono także jasny kierunek realizacji uzgodnionych zobowiązań UE wynikających z porozumienia paryskiego oraz zadbano o stymulowanie innowacyjnych rozwiązań w zakresie nowych technologii i modeli biznesowych, a także o wydajniejsze korzystanie ze wszystkich rodzajów transportu towarów. Aby zapewnić szybką realizację propozycji, uruchomiony zostanie specjalny instrument finansowy.

Pakiet na rzecz mobilności ekologicznej obejmuje następujące dokumenty:

- Nowe normy emisji CO₂, które pomogą producentom we wprowadzaniu innowacyjnych rozwiązań i dostarczaniu na rynek pojazdów niskoemisyjnych. We wniosku zawarto też cele zarówno na rok 2025, jak i 2030. Cel pośredni na 2025 r. gwarantuje, że inwestycje rozpoczną się już teraz. Cel na 2030 r. zapewnia stabilność i wytycza długofalowy kierunek, zachęcając do kontynuowania inwestycji. Cele te wzmocnią presję na odchodzenie od pojazdów z konwencjonalnymi silnikami spalinowymi i przechodzenie na pojazdy ekologicznie czyste.
- Dyrektywa w sprawie ekologicznie czystych pojazdów, która ma na celu wspieranie rozwiązań w zakresie mobilności ekologicznej w zamówieniach publicznych, stwarza impuls dla popytu na rozwiązania w zakresie ekologicznej mobilności oraz do kontynuowania wdrażania takich rozwiązań.
- Plan działania i rozwiązania inwestycyjne na rzecz transeuropejskiego rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych. Celem jest zwiększenie poziomu ambicji planów krajowych, zwiększenie inwestycji i akceptacji ze strony konsumentów.
- Przegląd dyrektywy w sprawie transportu kombinowanego, w którym promuje się łączenie różnych rodzajów transportu towarów (np. samochodów ciężarowych i pociągów) ułatwi dostęp przedsiębiorstw do zachęt, stymulując łączne korzystanie z samochodów ciężarowych, pociągów, barek i statków do przewozu towarów.
- Przegląd dyrektywy w sprawie pasażerskich usług autokarowych w celu pobudzenia rozwoju długodystansowych połączeń autokarowych w Europie i zaoferowania rozwiązań alternatywnych do korzystania z prywatnych samochodów przyczyni się do zmniejszenia emisji związanych z transportem oraz do ograniczenia zagęszczenia ruchu drogowego. W ten sposób powstaną dodatkowe możliwości w zakresie mobilności oraz zwiększy się ich jakość i dostępność cenowa, szczególnie dla osób o niższych dochodach.
- Strategiczne znaczenie dla zintegrowanej unijnej polityki przemysłowej ma inicjatywa w zakresie baterii: jej celem jest, aby nowe pojazdy i inne rozwiązania w zakresie mobilności, a także ich części składowe, były opracowywane i produkowane na obszarze UE.

Więcej informacji: https://ec.europa.eu/poland/news/171108_co2_pl

4. Tej jesieni wiosna w gospodarce!

Gospodarka strefy euro jest na dobrej drodze, by w tym roku osiągnąć największe tempo wzrostu od dekady. Prognozowany wzrost realnego PKB wynosi 2,2 proc. Polska odnotuje w tym roku wzrost rzędu 4,2 proc.

Europejska gospodarka osiąga w tym roku znacznie lepsze wyniki, niż oczekiwano. Wynika to ze stabilnego spożycia prywatnego, wyższego wzrostu gospodarczego na całym świecie i spadającego bezrobocia. Ożywiają się też inwestycje – warunki finansowania są korzystne, a zmniejszenie niepewności znacznie poprawiło nastroje gospodarcze. Wzrost gospodarczy i poprawę sytuacji na rynku pracy odnotowują wszystkie państwa członkowskie.

Cykliczne ożywienie trwa nieprzerwanie od 18 kwartałów, ale wciąż nie wróciliśmy jeszcze do sytuacji sprzed kryzysu. Nadal utrzymuje się na przykład znaczny zastój na rynku pracy, a wynagrodzenia rosną wyjątkowo powoli. Wzrost PKB i inflacja w dalszym ciągu są więc uzależnione od wsparcia politycznego. Podczas gdy inne banki centralne na całym świecie zaczęły podnosić stopy procentowe, Europejski Bank Centralny nadal prowadzi bardzo akomodacyjną politykę pieniężną. Oczekuje się, że kilka państw członkowskich strefy euro przyjmie w 2018 r. ekspansywną politykę fiskalną, ale ogólny kurs polityki budżetowej w strefie powinien pozostać w dużej mierze neutralny.

Nadal powstają nowe miejsca pracy. Korzystny wpływ na warunki na rynku pracy powinny mieć ekspansja budżetowa wynikająca z popytu wewnętrznego, umiarkowany wzrost wynagrodzeń oraz reformy strukturalne wdrażane w niektórych państwach członkowskich. Przewiduje się, że średnia stopa bezrobocia w strefie euro wyniesie w tym roku 9,1 proc. – najmniej od 2009 r. Łączna liczba osób zatrudnionych osiągnie natomiast rekordowo wysoki poziom. W ciągu najbliższych dwóch lat stopa bezrobocia powinna dalej spadać do 8,5 proc. w 2018 r. i 7,9 proc. w 2019 r. Przewiduje się, że stopa bezrobocia w UE wyniesie 7,8 proc. w tym roku, 7,3 proc. w 2018 r. i 7,0 proc. w 2019 r. Z kolei tempo powstawania nowych miejsc pracy nieco osłabnie – niektóre kraje przestaną stosować tymczasowe zachęty podatkowe, podczas gdy w innych pojawia się niedobór wykwalifikowanej siły roboczej.

Prognozuje się, że finanse publiczne w strefie euro będą w lepszej kondycji, niż przewidywano wiosną. Wynika to przede wszystkim z ożywienia wzrostu gospodarczego. Zgodnie z oczekiwaniami nominalna równowaga budżetowa powinna ulec poprawie w niemal wszystkich państwach członkowskich. Przy założeniu kontynuacji dotychczasowej polityki stosunek deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB w strefie euro spadnie do 0,8 proc. w 2019 r. (1,1 proc. w 2017 r. oraz 0,9 proc. w 2018 r.), a wskaźnik zadłużenia spadnie do 85,2 proc. (89,3 proc. w 2017 r. oraz 87,2 proc. w 2018 r.).

Zasadniczo ryzyko, że zmiany gospodarcze podążą w lepszym lub gorszym kierunku, niż prognozowano, jest zrównoważone. Główne czynniki ryzyka mają charakter zewnętrzny. Wiąże się z wysokim napięciem geopolitycznym (np. na Półwyspie Koreańskim), potencjalnym pogorszeniem globalnej sytuacji finansowej (np. w związku z rosnącą niechęcią do ryzyka), korektą gospodarczą w Chinach lub szerzeniem się protekcjonizmu. Czynniki

ryzyka występujące w Unii Europejskiej wiążą się z wynikami negocjacji w sprawie Brexitu, silniejszą aprecjacją euro i wyższymi długoterminowymi stopami procentowymi. Do większego wzrostu, niż przewidywano, mogą z kolei prowadzić spadek niepewności i poprawa nastrojów w Europie oraz wyższy wzrost gospodarczy w innych częściach świata.

Jesienna prognoza gospodarcza opiera się na szeregu technicznych założeń dotyczących kursów wymiany, stóp procentowych oraz cen towarów według stanu na dzień 23 października 2017 r. W przypadku wszelkich innych danych źródłowych, w tym założeń na temat polityki publicznej, w prognozie uwzględniono informacje dostępne za okres do dnia 23 października 2017 r. włącznie. Jedyne strategie polityczne zapowiedziane w wiarygodny i dostatecznie szczegółowy sposób zostały uwzględnione w prognozach, które zakładają ich kontynuację bez żadnych zmian.

Od 2018 r. Komisja ponownie będzie co roku publikować dwie prognozy kompleksowe (wiosenną i jesienną) oraz dwie prognozy śródkresowe (zimową i letnią) – zamiast trzech prognoz kompleksowych, które począwszy od 2012 r. publikowała co roku zimą, wiosną i jesienią. Prognozy śródkresowe obejmą roczne i kwartalne dane dotyczące PKB oraz inflacji i będą dotyczyć roku bieżącego i lat kolejnych dla wszystkich państw członkowskich i strefy euro. Uwzględnione zostaną również dane zbiorcze na poziomie UE. Powrót do poprzedniego modelu publikacji prognoz ponownie dostosuje harmonogram prognoz Komisji do prac innych instytucji (np. Europejskiego Banku Centralnego, Międzynarodowego Funduszu Walutowego czy Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju).

Więcej informacji: https://ec.europa.eu/poland/news/171109_autumn_forecast_pl

5. Sprawiedliwa edukacja

Krajowe systemy kształcenia coraz bardziej sprzyjają włączeniu społecznemu i stają się skuteczniejsze – wynika z tegorocznego Monitora Kształcenia KE. Potwierdza się jednocześnie, że poziom wykształcenia w dużej mierze zależy od środowiska społeczno-ekonomicznego, z jakiego pochodzą uczennice i uczniowie.

Istnieje ścisła zależność między poziomem wykształcenia a efektami społecznymi. Osoby z wykształceniem podstawowym są prawie trzykrotnie bardziej narażone na życie w ubóstwie lub na wykluczenie społeczne niż osoby z wykształceniem wyższym. Najnowsze opublikowane w Monitorze dane pokazują również, że w 2016 r. wśród młodych ludzi w wieku 18-24 lat, którzy osiągnęli wykształcenie średnie na obecnym poziomie gimnazjalnym, jedynie 44 proc. miało zatrudnienie. Dla całości populacji w wieku 15-64 lat wskaźnik bezrobocia jest również o wiele wyższy wśród tych osób, które mają jedynie wykształcenie podstawowe (16,6 proc.) niż wśród osób z wykształceniem wyższym (5,1 proc.). Jednocześnie status społeczno-ekonomiczny wpływa na wyniki uczniów: aż 33,8 proc. uczniów ze środowisk najmniej uprzywilejowanych pod względem społeczno-ekonomicznym osiąga słabe wyniki w nauce, w porównaniu do jedynie 7,6 proc. ich najbardziej uprzywilejowanych rówieśników.

Wiele osób ze środowisk migracyjnych jest w szczególnie trudnej sytuacji. Grupa ta jest często narażona na wielorakie zagrożenia i niekorzystne warunki, takie jak uboży lub niewykształceni rodzice, niemówiący w lokalnym języku w domu, dostęp do mniejszej liczby zasobów kultury oraz narażenie na izolację i brak więzi społecznych w kraju, do którego imigrowali. Młodzi ludzie ze środowisk migracyjnych są bardziej narażeni na gorsze wyniki w nauce i przedwczesne jej zakończenie. W 2016 r. aż 33,9 proc. osób w wieku 30-34 lat mieszkających w UE lecz urodzonych poza jej granicami miało niskie kwalifikacje (osiągnąwszy wykształcenie gimnazjalne lub podstawowe), w porównaniu do jedynie 14,8 proc. ich rówieśników urodzonych w UE.

W całej UE inwestycje w edukację powróciły do poziomu sprzed kryzysu finansowego i nawet lekko wzrosły (1 proc. w ujęciu realnym w porównaniu z rokiem poprzednim). Wzrost odnotowano w około dwóch trzecich państw członkowskich. W czterech państwach poziom inwestycji wzrósł o ponad 5 proc.

25 stycznia 2018 r. komisarz Navracsics będzie gospodarzem pierwszego w historii szczytu edukacyjnego, podczas którego przedstawiciele wysokiego szczebla ze wszystkich państw członkowskich zostaną poproszeni o omówienie kwestii, jak sprawić, by krajowe systemy kształcenia były bardziej skuteczne i bardziej sprzyjały włączeniu społecznemu.

Monitor Kształcenia i Szkolenia z 2017 r. publikowany przez Komisję to szóste wydanie corocznego sprawozdania, w którym przedstawia się zmiany w systemach kształcenia i szkolenia w Unii Europejskiej poprzez przedstawienie szerokiego wachlarza zweryfikowanych danych. W ten sposób mierzy się postępy UE w osiągnięciu sześciu celów strategii „ET 2020”:

- odsetek osób przedwcześnie kończących kształcenie i szkolenie (w przedziale wiekowym 18-24) powinien wynosić poniżej 10 proc.;
- odsetek osób w przedziale wiekowym 30-34 posiadających wyższe wykształcenie powinien wynosić co najmniej 40 proc.;
- co najmniej 95 proc. dzieci w przedziale wiekowym od czterech lat do wieku podjęcia obowiązku szkolnego powinno uczestniczyć w edukacji elementarnej;
- odsetek 15-latków osiągających słabe wyniki w czytaniu, matematyce i naukach przyrodniczych powinien wynosić poniżej 15 proc.;
- 82 proc. absolwentów ostatnich roczników od poziomu ponadgimnazjalnego do poziomu szkolnictwa wyższego (w przedziale wiekowym 20-34), którzy nie kontynuują kształcenia ani szkolenia, powinno mieć zatrudnienie;
- co najmniej 15 proc. dorosłych (w przedziale wiekowym 25-64) powinno uczestniczyć w uczeniu się nieformalnym lub pozaformalnym.

Więcej informacji: https://ec.europa.eu/poland/news/1711109_education_pl

6. Prawda i fałsz w internecie

„Musimy zapewnić obywatelom narzędzia, dzięki którym będą w stanie zidentyfikować fałszywe informacje” – powiedział pierwszy wiceprzewodniczący KE Frans Timmermans, ogłaszając konsultacje społeczne na temat dezinformacji w internecie. Powstanie również grupa ekspertów, która ma m.in. ocenić zakres zjawiska dezinformacji, pokazać jego międzynarodowy wymiar oraz przedstawić zalecenia. Prace grupy ekspertów wysokiego szczebla oraz wyniki konsultacji przyczynią się do opracowania unijnej strategii mającej zapobiegać rozprzestrzenianiu fałszywych informacji, która ma zostać przedstawiona wiosną 2018 r.

Konsultacje publiczne potrwać do lutego 2018 r. Do udziału w konsultacjach publicznych Komisja zaprasza obywateli, platformy mediów społecznościowych, organizacje informacyjne (nadawców, media drukowane, agencje informacyjne, media internetowe i serwisy weryfikujące fakty), naukowców i organy publiczne.

Uwagi i opinie mają dotyczyć trzech głównych obszarów:

- zakresu problemu, czyli tego, w jaki sposób obywatele i zainteresowane podmioty postrzegają fałszywe informacje, w jaki sposób dowiadują się o dezinformacji w internecie oraz w jakim stopniu ufają poszczególnym środkom przekazu;
- oceny działań podjętych do tej pory przez platformy, przedsiębiorstwa informacyjne oraz organizacje społeczeństwa obywatelskiego w celu przeciwdziałania rozprzestrzenianiu się fałszywych informacji w internecie, jak również opinii na temat roli i obowiązków odpowiednich zainteresowanych podmiotów;
- możliwych przyszłych działań mających zapewnić obywatelom łatwiejszy dostęp do rzetelnych i zweryfikowanych informacji oraz zapobiegać szerzeniu się dezinformacji w internecie.

Komisja zaprasza również ekspertów do zgłaszania chęci udziału w pracach grupy ekspertów wysokiego szczebla ds. fałszywych informacji. Grupa ta będzie doradzać Komisji i pomoże jej m.in. ocenić zakres zjawiska dezinformacji, określić role i obowiązki zainteresowanych stron, uchwycić międzynarodowy wymiar tego zjawiska, podsumować poszczególne podejścia i stanowiska oraz formułować zalecenia. Kandydatury można zgłaszać do połowy grudnia 2017 r. Oczekuje się, że grupa ekspertów wysokiego szczebla rozpocznie prace w styczniu 2018 r., które potrwać kilka miesięcy.

Więcej informacji: https://ec.europa.eu/poland/news/171113_consultations_pl

7. Edukacja na całe życie

Komisja Europejska przedstawia swoją wizję dotyczącą utworzenia europejskiego obszaru edukacji do 2025 r. To część trwającej debaty na temat przyszłości Europy. Komisja uważa, że wykorzystanie w pełni potencjału edukacji i kultury jako sił napędowych wzrostu gospodarczego, tworzenia miejsc pracy i sprawiedliwości społecznej, jak również jako sposobu na doświadczenie europejskiej tożsamości w całej jej różnorodności, leży we wspólnym interesie wszystkich państw członkowskich.

W deklaracji rzymskiej z marca 2017 r. przywódcy UE zobowiązali się do utworzenia Unii, w której młodzi ludzie mają dostęp do kształcenia i szkolenia najwyższej jakości i mogą uczyć się i znajdować zatrudnienie na całym kontynencie. Komisja jest zdania, że edukacja i kultura mogą w dużym stopniu pomóc stawić czoło wyzwaniom, takim jak starzejąca się siła robocza, postępująca cyfryzacja, przyszłe zapotrzebowanie na umiejętności, konieczność promowania umiejętności krytycznego myślenia i korzystania z mediów w epoce rozpowszechniania w internecie tzw. alternatywnych faktów i dezinformowania odbiorców, a także potrzeba zadbania o większe poczucie przynależności do wspólnoty w związku z falą populizmu i ksenofobii.

Europejski obszar edukacji powinien oznaczać:

- urzeczywistnienie idei mobilności, z której korzystają wszyscy: czerpanie z pozytywnych doświadczeń programu Erasmus + i Europejskiego Korpusu Solidarności, a także stworzenie unijnej karty studenta zapewniającej nowy i przyjazny dla użytkowników sposób przechowywania informacji na temat ścieżki kształcenia danej osoby;
- wzajemne uznawanie dyplomów: zainicjowanie tzw. procesu sorbońskiego, w oparciu o proces boloński, w celu przygotowania gruntu pod wzajemne uznawanie dyplomów szkół wyższych i świadectw szkolnych;
- zacieśnienie współpracy dotyczącej opracowywania programów nauczania;
- poprawa nauczania języków obcych: ustalenie nowego poziomu referencyjnego, zgodnie z którym do 2025 r. wszyscy Europejczycy, na poziomie wykształcenia średniego II stopnia, oprócz swojego języka ojczystego będą znali dobrze dwa języki obce;
- promowanie uczenia się przez całe życie: dążenie do większego udziału osób w kształceniu przez całe życie, tak by do 2025 r. odsetek takich osób wynosił 25 proc.;
- uwzględnianie innowacji i umiejętności cyfrowych w programach edukacji: promowanie szkoleń z zakresu innowacji i umiejętności cyfrowych oraz opracowanie nowego planu działania w zakresie edukacji cyfrowej;
- wspieranie nauczycieli: zwiększenie liczby nauczycieli uczestniczących w programie Erasmus+ i sieci eTwinning, a także opracowanie wytycznych dotyczących doskonalenia zawodowego nauczycieli i członków kadry kierowniczej szkół;
- stworzenie sieci uniwersytetów europejskich, tak by światowej klasy uniwersytety europejskie mogły bez przeszkód współpracować ponad granicami państw, a także wspieranie procesu stworzenia Szkoły Zarządzania Europejskiego i Ponadnarodowego;

- inwestowanie w edukację: wykorzystanie europejskiego semestru do wspierania reform strukturalnych dążących do poprawy funkcjonowania polityki edukacyjnej, korzystanie z unijnych funduszy i unijnych instrumentów inwestycyjnych na rzecz finansowania edukacji i ustalenie poziomu referencyjnego dla państw członkowskich, jakim jest inwestowanie 5 proc. ich PKB w edukację.
- ochrona dziedzictwa kulturowego i zadbanie o większe poczucie europejskiej tożsamości i kultury: opracowanie – przy wykorzystaniu rozpędu, jakiego nabrał Europejski Rok Dziedzictwa Kulturowego 2018 – Europejskiej agendy kultury w dobie globalizacji świata i sformułowanie przez Radę zalecenia w sprawie wspólnych wartości, edukacji integracyjnej i europejskiego wymiaru nauczania;
- wzmocnienie europejskiego wymiaru Euronews, kanału informacyjnego założonego w 1993 r. z inicjatywy kilku nadawców publicznych z Europy. Założeniem było stworzenie europejskiego kanału oferującego dostęp do niezależnych informacji wysokiej jakości z perspektywy ogólnoeuropejskiej.

Główna odpowiedzialność za politykę edukacyjną i kulturalną spoczywa na państwach członkowskich na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym. Od lat Unia Europejska odgrywa jednak ważną uzupełniającą rolę. Jest tak przede wszystkim w przypadku działalności transgranicznej. Na przykład przez 30 lat funkcjonowania program Erasmus (od 2014 r. Erasmus+) umożliwił 9 mln osób podjęcie studiów lub pracy w charakterze wolontariusza, odbycie szkoleń czy naukę w innym kraju.

Na przestrzeni ostatnich dziesięciu lat Unia Europejska opracowała również szereg „miękkich” narzędzi politycznych mających pomóc państwom członkowskim w opracowaniu krajowych strategii politycznych w dziedzinie edukacji. Od 2000 r. państwa członkowskie są zaangażowane w ramy europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia, które służą wyznaczaniu wspólnych celów i poziomów referencyjnych.

Więcej informacji: https://ec.europa.eu/poland/news/171113_education_pl

8. Mniej, ale efektywniej

Przewodniczący Komisji Europejskiej powołał „Grupę zadaniową ds. zasad pomocniczości i proporcjonalności”. Grupa zadaniowa przedłoży przewodniczącemu w terminie do 15 lipca 2018 r. sprawozdanie, w którym przedstawi zalecenia dotyczące usprawnienia stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności oraz określi obszary polityki, w których można by oddelegować lub ostatecznie przekazać państwom członkowskim wykonywanie zadań, a także sposoby lepszego włączenia władz regionalnych i lokalnych w tworzenie polityki UE i jej realizację.

Grupa zadaniowa rozpocznie prace 1 stycznia 2018 r. i będzie jej przewodniczył Frans Timmermans, pierwszy wiceprzewodniczący Komisji odpowiedzialny za lepsze stanowienie prawa, stosunki międzyinstytucjonalne, praworządność i Kartę praw podstawowych. Ponadto w skład grupy wejdzie dziewięciu innych członków: trzech będzie pochodziło z parlamentów narodowych, trzech z Parlamentu Europejskiego, a pozostałych trzech z Komitetu Regionów.

W rozesłanych pismach przewodniczący Juncker poprosił przewodniczących Parlamentu Europejskiego, Konferencji Komisji do Spraw Unijnych Parlamentów Unii Europejskiej (COSAC) i Komitetu Regionów o oddelegowanie swoich przedstawicieli do grupy zadaniowej.

W orędziu o stanie Unii z 13 września 2017 r. przewodniczący Juncker przedstawił swoją wizję przyszłości Europy opartą na debacie zainicjowanej przez Białą księgę w sprawie przyszłości Europy do 2025 r. Jednym z przedstawionych tam scenariuszy jest scenariusz 4 zatytułowany „Robić mniej, ale efektywniej”, zgodnie z którym Unia Europejska powinna podwoić wysiłki w niektórych dziedzinach, a jednocześnie zaprzestać działań lub zmniejszyć swoje zaangażowanie w dziedzinach, w których jej wartość dodaną postrzega się jako mniejszą, a ją samą jako niezdolną do spełniania obietnic. Prace grupy zadaniowej przyczynią się do dalszego rozwoju Unii Europejskiej w kontekście planu działania Komisji na rzecz bardziej zjednoczonej, silniejszej i demokratyczniejszej Unii. Wspomniany plan działania zostanie ukończony jeszcze przed wyborami do Parlamentu Europejskiego na posiedzeniu przywódców w Sibiu (Rumunia) 9 maja 2019 r.

Zasada pomocniczości i zasada proporcjonalności są określone w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zasada pomocniczości ma na celu zapewnienie, by decyzje były podejmowane możliwie jak najbliżej obywateli i by UE nie podejmowała działań, jeżeli nie są one bardziej skuteczne niż działania prowadzone na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym. Zasada proporcjonalności ogranicza wykonywanie uprawnień UE do tego, co jest konieczne do osiągnięcia celów określonych w Traktatach. Przykładem stosowania tych zasad przez obecną Komisję jest fakt, że wykonywanie zadań z zakresu kontroli pomocy państwa zostało już w znacznym stopniu oddelegowane do organów krajowych i że 90% wszystkich środków pomocy państwa znajduje się obecnie w rękach władz krajowych, regionalnych i lokalnych.

Więcej informacji: https://ec.europa.eu/poland/news/171114_ec_strategy_pl

9. Antybiotyki XXI wieku

Z okazji 10. Europejskiego Dnia Wiedzy o Antybiotykach po raz kolejny mówiono o oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe, która jest jednym z największych zagrożeń dla zdrowia na świecie. Szeroko zakrojona kampania informacyjna jest potrzebna bardziej niż kiedykolwiek, ponieważ zjawisko to jest przyczyną 25 tys. zgonów rocznie, generuje koszty dla służby zdrowia w wysokości 1,5 mld euro i skutkuje spadkiem produktywności w UE. Podnoszenie świadomości jednak nie wystarcza, potrzebne są działania, które zniwelują różnice i podniosą wyniki wszystkich państw członkowskich do poziomu odnotowanego u najlepszego z nich.

Z uwagi na to, że występuje coraz większa oporność nawet na antybiotyki ostatniej szansy, takie jak kolistyna, rysuje się przed nami niepokojąca „postantybiotykowa” przyszłość, w której lekarze mogliby stracić możliwość przeprowadzania jakiegokolwiek poważnych zabiegów chirurgicznych, przeszczepów narządów czy pomyślnego wstawiania implantów, np. stawu biodrowego czy zastawek serca. Do roku 2050 z powodu oporności na

środki przeciwdrobnoustrojowe może potencjalnie umierać jedna osoba co trzy sekundy, a zjawisko to może stać się częstszą przyczyną zgonów niż rak.

Dlatego właśnie, aby uniknąć takiej trudnej do wyobrażenia sytuacji, 29 czerwca br. przedstawiono nowy plan działania „Jedno zdrowie” na rzecz zwalczania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe. Opiera się on na unijnych działaniach prowadzonych od niemal dwudziestu lat, zarówno w dziedzinie zdrowia ludzi, jak i zdrowia zwierząt. Uwzględniono w nim ponadto wnioski wyciągnięte z poprzednich działań UE. W planie przewidziano, że musimy jednocześnie zająć się kwestią stosowania środków przeciwdrobnoustrojowych u ludzi i zwierząt, a także dokładniej zbadać, jaki wpływ ta oporność wywiera na środowisko. UE powinna odegrać główną rolę w zwalczaniu oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe oraz wnieść wartość dodaną w działania państw członkowskich.

W czerwcu br. Komisja przyjęła unijne wytyczne dotyczące rozważnego stosowania środków przeciwdrobnoustrojowych u ludzi; we wrześniu zainicjowano Europejskie wspólne działanie w zakresie oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe oraz zakażeń związanych z opieką zdrowotną (EUJAMRAI), z udziałem 28 krajów; a w zeszłym miesiącu ECDC, EMA wydały opinię naukową określającą wskaźniki dotyczące zarówno ludzi, jak i zwierząt – dzięki tym wskaźnikom UE i państwa członkowskie mogą mierzyć postępy.

Jeśli chodzi o badania naukowe, będą kontynuowane inwestycje wspierane ze środków programu „Horyzont 2020”, w ramach którego już są finansowane projekty o łącznym budżecie 350 mln euro. Na zwalczanie oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe przeznaczono na kolejne 3 lata dodatkową kwotę 200 mln euro. Ponadto UE będzie korzystać z doświadczeń z pomyślnej realizacji dużych inicjatyw międzynarodowych, takich jak Partnerstwo pomiędzy Europą a krajami rozwijającymi się w zakresie badań klinicznych czy inicjatywa w zakresie wspólnego programowania badań nad opornością na środki przeciwdrobnoustrojowe. Doświadczenia te pomogą w dalszym rozwoju silniejszej i lepiej wzajemnie powiązanej bazy naukowej w tej dziedzinie o prawdziwie globalnym zasięgu.

Jeszcze w tym roku w ramach inicjatywy w zakresie leków innowacyjnych (IMI) ma zostać opublikowane zaproszenie do składania projektów badawczych w celu ustalenia, jaką wartość ma diagnostyka i jakie są przeszkody w jej stosowaniu. Projekty te umożliwią połączenie fachowej wiedzy ekspertów ze środowisk akademickich, MŚP i przemysłu farmaceutycznego. Rozszerzony zostanie również program IMI „New Drugs for Bad Bugs” (Nowe leki przeciw złym zarazkom), w ramach którego poczyniono już znaczne inwestycje w badania nad opornością na środki przeciwdrobnoustrojowe.

Więcej informacji: https://ec.europa.eu/poland/news/171115_antibiotics_pl

10. Migracja pod kontrolą

W ramach przygotowań do grudniowego posiedzenia Rady Europejskiej, Komisja i Wysoki Przedstawiciel zaprezentowali program prac niezbędnych do utrzymania osiągniętych w ciągu ostatnich lat dobrych wyników.

Już teraz widać konkretne rezultaty – łączna liczba osób nielegalnie przekraczających granicę na głównych szlakach migracyjnych spadła w 2017 r. o 63%. Dzięki wspólnym działaniom poprawia się ochrona zewnętrznych granic UE i współpraca z partnerami zagranicznymi w zakresie eliminowania przyczyn nielegalnej migracji. Nastąpił również postęp w kwestii ochrony migrantów i zwalczania przemytu. Patrząc w przyszłość i mając na uwadze ścisłe powiązania między wewnętrznymi i zewnętrznymi zobowiązaniami w dziedzinie migracji, Komisja oraz Wysoki Przedstawiciel wzywają do dalszych wspólnych działań UE, państw członkowskich i państw partnerskich, aby osiągać postępy i utrzymać intensywność wysiłków UE na wszystkich frontach i w ten sposób wspólnie lepiej zarządzać kwestią migracji.

- Do końca 2017 r. UE przeznaczy ok. 3 mld euro w ramach Instrumentu Pomocy dla Uchodźców w Turcji. Od października milion uchodźców syryjskich znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji otrzymuje comiesięczne elektroniczne przelewy pieniężne.
- Dwa lata po jego uruchomieniu fundusz powierniczy UE dla Afryki przyczynia się do poprawy stabilności i odporności przez wsparcie rozwoju gospodarczego oraz zarządzanie migracją w krajach, które doświadczają różnego rodzaju kryzysów i sytuacji nadzwyczajnych. W ramach funduszu zatwierdzono jak dotąd programy o łącznej wartości prawie 2 mld euro.
- W Libii kładzie się nacisk na poprawę trudnych warunków życia migrantów – w ścisłej współpracy z Biurem UNHCR, UNICEF i Międzynarodową Organizacją ds. Migracji (IOM). Pomoc medyczną i podstawowe wsparcie otrzymało prawie 4 tys. migrantów i ponad 2 tys. przesiedlonych rodzin libijskich, podobnie jak ponad 14 tys. migrantów w ośrodkach detencyjnych.
- Fundusz powierniczy UE dla Afryki wspiera działalność Międzynarodowej Organizacji ds. Migracji (IOM) i władz nigerskich w prowadzeniu poszukiwań i akcji ratunkowych na pustyni. W 2017 r. udało się w ten sposób uratować 1100 migrantów porzuconych przez przemytników.
- Ponad 15 tys. migrantów, w tym 10 tys. z Libii, skorzystało już z pomocy w dobrowolnym powrocie. Opracowywane są również projekty współpracy z krajami sąsiadującymi z Libią, które mają pomagać migrantom w powrocie z Libii do kraju ojczystego.
- W ramach operacji UE „Tryton” i „Sophia” rozlokowano 13 jednostek. Wspiera się w ten sposób działania państw członkowskich w zakresie zapobiegania wypadkom i zatrzymywania osób podejrzanych o handel ludźmi i przemyt. Wsparcie UE dla władz nigerskich doprowadziło do rozpoznania 70 przypadków przemytu ludzi i handlu ludźmi, 65 zatrzymań oraz 37 kar pozbawienia wolności.

Program przesiedleń UE przyjęty w lipcu 2015 r. dobiega końca i jego bilans jest pozytywny. Przesiedlenia na podstawie oświadczenia UE-Turcja wciąż trwają – od czasu rozpoczęcia programu przesiedlono ponad 25 700 osób. We wrześniu Komisja uruchomiła nowy program, w ramach którego do października 2019 r. przesiedlonych ma zostać co najmniej 50 tys. uchodźców znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, w szczególności wzdłuż szlaku środkowośroziemnomorskiego. Do tej pory 16 państw członkowskich zgłosiło ponad 34 400 zobowiązań do przyjęcia uchodźców.

Po dwóch latach do relokacji pozostało ok. 750 osób w Grecji i 3 100 we Włoszech – program relokacji w UE kończy się zatem powodzeniem. Łącznie do tej pory relokowano ponad 31,5 tys. osób. Prawie wszystkie państwa członkowskie przestrzegały swoich zobowiązań prawnych, jednak Republika Czeska, Węgry i Polska jak na razie nie podjęły żadnych kroków w odniesieniu do zastrzeżeń zgłoszonych przez Komisję w uzasadnionej opinii z lipca. Postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom jest zatem nadal w toku.

Więcej informacji: https://ec.europa.eu/poland/news/171115_migration_pl

11. Szczyt Partnerstwa Wschodniego: czas podsumowań czy zmian?

Od inauguracji Partnerstwa Wschodniego minęło nieco ponad 8 lat. Szczyt w Brukseli, który odbył się 24 listopada 2017 roku, był piątym z kolei spotkaniem przywódców państw członkowskich Unii Europejskiej i 6 krajów partnerskich Europy Wschodniej i Kaukazu Południowego, tj. Armenii, Azerbejdżanu, Białorusi, Gruzji, Mołdawii, Ukrainy. Poprzednie szczyty odbyły się w Pradze (2009), Warszawie (2011), Wilnie (2013) i Rydze (2015).

Tegoroczny szczyt raczej nie przyniesie przełomowych decyzji, dotyczących dalszego rozwoju stosunków UE z państwami wschodniego sąsiedztwa, zaś przywódcy skoncentrują się na zdynamizowaniu implementacji zawartych dotychczas porozumień. Wyjątkiem jest podpisanie nowej umowy z Armenią, tzw. wzmocnionego porozumienia o partnerstwie (ang. Comprehensive and Enhanced Partnership Agreement), którego negocjacje zakończyły się w lutym 2017 roku. Jest to nowy typ umowy, przeznaczony dla partnerów, których ambicje polityczne w zakresie relacji z UE nie sięgają stowarzyszenia i które wybrały ściślejszą integrację z innymi blokami gospodarczymi (z Unią Eurazjatycką), ale nadal są zainteresowane współpracą z UE. Umowa ta stanowi symbol różnicowania w polityce sąsiedztwa – nowego podejścia zapowiadanego w przeglądzie Europejskiej Polityki Sąsiedztwa (EPS) z listopada 2015 roku.

Partnerstwo Wschodnie to polsko-szwedzka inicjatywa, wysunięta na forum Unii Europejskiej w 2008 roku. Jej celem jest stworzenie regionalnego (wielostronnego) wymiaru Europejskiej Polityki Sąsiedztwa w odniesieniu do 6 państw – "europejskich sąsiadów", usytuowanych w przestrzeni postsowieckiej, między Unią Europejską i Federacją Rosyjską. Ów nowy wymiar regionalny miał w założeniu równoważyć francuskie inicjatywy pogłębionej współpracy kierowane do "sąsiadów Europy", czyli państw położonych w basenie Morza Śródziemnego. Rezultatem było nadanie nowego impetu stosunkom dwustronnym (umowy stowarzyszeniowe, umowy o wolnym handlu, proces liberalizacji

wizowej) oraz utworzenie ram współpracy wielostronnej, zarówno na poziomie współpracy międzyrządowej i parlamentarnej, jak i organizacji społeczeństwa obywatelskiego.

W Polsce Partnerstwo było od początku krytykowane jako formuła technokratyczna, pozbawiona wymiaru strategicznego, a tym samym niezdolna do wykreowania realnej zmiany politycznej w unijnym sąsiedztwie. Z drugiej strony, wydarzenia ostatnich lat pokazują, że choć pozbawione bezpośrednich ambicji geopolitycznych, Partnerstwo przyniosło realne geopolityczne skutki. Ich ocena, w kontekście aneksji Krymu przez Rosję i wojny rosyjsko-ukraińskiej we wschodniej Ukrainie, nie jest jednoznaczna. Niemniej warto zauważyć, że technokratyzacja polityki sąsiedztwa (i Partnerstwa Wschodniego) oraz pozbawienie ich – przynajmniej na poziomie narracji – wymiaru strategicznego, służyły kilku celom. Po pierwsze, umożliwiły wypracowanie kompromisu w obszarze, w którym deklarowane interesy państw członkowskich UE charakteryzowały się poważnymi rozbieżnościami. Po drugie, pozwoliły na opakowanie partykularnych interesów części państw członkowskich w europejską narrację o promocji modernizacji, postępu i uniwersalnych wartości. Po trzecie, umożliwiły utrzymanie pozycji Komisji Europejskiej w obszarze polityki zagranicznej, pomimo wyhamowania dynamiki polityki rozszerzenia. Wreszcie po czwarte, technokratyzacja i strategiczna ambiwalencja miały w założeniu zapobiegać próbom delegitymizacji polityki UE i jej państw członkowskich jako formy neokolonializmu (na południu) oraz geopolitycznego starcia z Rosją (na wschodzie).

W 2015 roku został dokonany drugi przegląd polityki sąsiedztwa oraz odbył się czwarty szczyt Partnerstwa w Rydze. Wschodni sąsiedzi podzielili się na państwa stowarzyszone i niestowarzyszone z UE (3+3), choć ta druga grupa jest bardzo zróżnicowana i w konsekwencji wymaga stosowania przez UE różnorodnych instrumentów politycznych. O ile Armenia i Białoruś przystąpiły do Unii Eurazjatyckiej, to Azerbejdżan nie zdecydował się na „wybór” żadnej z formuł integracji regionalnej, europejskiej lub eurazjatyckiej. Jednocześnie stosunki unijno-armeńskie są daleko bardziej zaawansowane niż stosunki unijno-białoruskie, bowiem Armenia jeszcze do połowy 2013 roku aspirowała do integracji z UE i negocjowała umowę stowarzyszeniową.

Powyższa sytuacja znalazła odzwierciedlenie w logice „nowej” EPS, gdzie większy nacisk położono na stabilność (w wymiarze gospodarczym i bezpieczeństwa), zróżnicowane stosunki z poszczególnymi sąsiadami oraz na podzielane interesy w większym stopniu niż na unijne wartości. Wydaje się, że UE odchodzi od wpisanej w EPS u jej początków logiki rozszerzenia (bez rozszerzenia) na rzecz bardziej pragmatycznego układania relacji z sąsiadami. W przeglądzie z 2015 roku wskazuje się, że nie wszyscy partnerzy aspirują do unijnych reguł i standardów, zaś EPS powinna być lepiej dostosowana do preferencji każdego z partnerów co do natury i zakresu relacji z UE. Dalsze różnicowanie oferty wydaje się niezbędne w odniesieniu do trzech państw, które nie podpisały umów stowarzyszeniowych i pogłębionych umów o wolnym handlu (DCFTA: ang. deep and comprehensive free trade agreement). Armenia jest zainteresowana strefą wolnego handlu z Unią Europejską, ale na przeszkodzie stoi jej członkostwo w Unii Eurazjatyckiej. Azerbejdżan mógłby podpisać takie porozumienie z UE pod pewnymi warunkami (członkostwo w WTO), ale nie jest tym

zainteresowany. Z kolei Białoruś nie jest ani zdolna do zawarcia ani zainteresowana porozumieniem o wolnym handlu z UE.

W przeglądzie EPS z 2015 roku wskazano więc pewien ogólny kierunek, jeśli idzie o rozwijanie stosunków z państwami niestowarzyszonymi, natomiast zabrakło choćby ogólnej odpowiedzi na pytanie o to, jaka jest unijna wizja pogłębiania stosunków z państwami stowarzyszonymi, oprócz wspierania implementacji już zawartych porozumień. Szczyt w Brukseli nie przyniesie tu najprawdopodobniej żadnych nowych rozwiązań ani deklaracji.

Swoista mapa drogowa współpracy w ramach Partnerstwa Wschodniego, określająca priorytety i działania na najbliższe lata, została ogłoszona przez Komisję Europejską i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych już na kilka miesięcy przed zbliżającym się szczytem, tj. w czerwcu 2017 roku. Opierając się na 4 priorytetowych obszarach współpracy zdefiniowanych podczas szczytu w Rydze (1. rozwój gospodarczy i rynek; 2. wzmocnienie instytucji i dobre rządzenie; 3. energia, środowisko i klimat; 4. mobilność i kontakty międzyludzkie), instytucje unijne wskazały 20 konkretnych rezultatów do osiągnięcia do 2020 roku. Rezultaty te mają przynieść wymierne korzyści, widoczne i odczuwalne dla obywateli krajów partnerskich. Stworzono plan działania określający, jaki postęp winien zostać osiągnięty do szczytu w Brukseli 24 listopada 2017 oraz jakie działania zostaną podjęte, by osiągnąć założone cele do 2020 roku. Na szczycie przywódcy krajów partnerskich jedynie potwierdzą swoje zaangażowanie na rzecz realizacji tych celów.

Parlament Europejski w rezolucji przyjętej 15 listopada 2017 r. przedstawił propozycję stworzenia „Partnerstwa Wschodniego plus”. PE wezwał do wypracowania atrakcyjnego długoterminowego modelu „PW+”, skierowanego do tych państw stowarzyszonych, które zanotują znaczący postęp w implementacji umowy stowarzyszeniowej i umowy o wolnym handlu. Zgodnie z tą propozycją, ów postęp umożliwiłby partnerom przystąpienie do unii celnej, unii energetycznej, unii cyfrowej czy do strefy Schengen. Te cele długoterminowe mogłyby być uzupełnione celami krótkoterminowymi, przynoszącymi realne i odczuwalne korzyści obywatelom Gruzji, Mołdawii i Ukrainy, takimi jak na przykład zniesienie opłat roamingowych.

Więcej informacji: https://ec.europa.eu/poland/news/171120_EaP_summit_pl

12. Powszechna ochrona socjalna

KE rozpoczęła drugą turę rozmów ze związkami zawodowymi i organizacjami pracodawców na temat sposobów rozszerzenia dostępu osób zatrudnionych i samozatrudnionych do ochrony socjalnej. Jest to kolejny krok mający na celu realizację Europejskiego filara praw socjalnych - zaledwie kilka dni po jego proklamowaniu podczas Szczytu Społecznego w Göteborgu.

W 2016 r. nieco poniżej 40% osób zatrudnionych w UE pracowało w ramach niestandardowych form zatrudnienia lub było samozatrudnionych. Szacuje się, że połowa z nich jest narażona na ryzyko niewystarczającego dostępu do ochrony socjalnej oraz związanych z nią świadczeń. Na zmieniającym się obecnie rynku pracy powstają nowe formy

pracy, coraz częściej zmieniamy też miejsce i status zatrudnienia. Na rynku pracy rośnie odsetek nietypowych form zatrudnienia i samozatrudnienia, zwłaszcza wśród osób młodych.

Zgodnie z odnośnymi zasadami Europejskiego filaru praw socjalnych, Komisja ma na celu wspieranie dostępu do ochrony socjalnej w oparciu o składki pobierane od wszystkich. Na przykład osoby korzystające z niestandardowych form zatrudnienia lub samozatrudnione mają, ze względu na swój status, niedostateczny dostęp do tej ochrony i są w związku z tym bardziej narażone na niepewność ekonomiczną, a poziom ich ochrony przed zagrożeniami społecznymi jest niższy. Stawienie czoła temu wyzwaniu wpisuje się w cel przyświecający utworzeniu filaru, jakim jest przygotowanie naszych modeli społecznych na przyszłość i budowanie solidarności międzypokoleniowej, przy jak najlepszym wykorzystaniu szans w ramach przyszłego świata pracy.

Aby osiągnąć ten cel z poszanowaniem Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz podjętego przez siebie zobowiązania do dialogu społecznego, Komisja zwraca się do partnerów społecznych o wyrażenie opinii, rozpoczynając drugi etap konsultacji. Partnerzy społeczni mają obecnie 7 tygodni na poinformowanie Komisji o tym, czy są skłonni do negocjacji. Równoległe prowadzone są również szerzej zakrojone konsultacje publiczne, których celem jest zasięgnięcie opinii wszystkich zainteresowanych podmiotów, takich jak organy publiczne, przedsiębiorstwa, osoby samozatrudnione, pracownicy pracujący za pośrednictwem platform internetowych oraz przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego. W oparciu o wyniki tych konsultacji Komisja zamierza przedstawić wniosek w pierwszej połowie przyszłego roku.

Komisja przedstawiła Europejski filar praw socjalnych jako zalecenie Komisji, które weszło w życie z dniem 26 kwietnia 2017 r., oraz wniosek dotyczący wspólnej proklamacji Parlamentu, Rady i Komisji. Tekst proklamacji został podpisany przez wszystkie strony w dniu 17 listopada 2017 r. podczas Szczytu Społecznego na rzecz Sprawiedliwego Zatrudnienia i Wzrostu Gospodarczego w Göteborgu w Szwecji, w wyniku rozmów między Parlamentem Europejskim, Komisją Europejską oraz państwami członkowskimi.

Za wdrożenie Europejskiego filaru praw socjalnych wspólnie odpowiadają podmioty na każdym szczeblu. Od początku swojego mandatu Komisja przedstawiła szereg wniosków ustawodawczych mających na celu wdrożenie filaru na szczeblu UE, w tym ostatnio wniosek dotyczący poprawy równowagi między życiem zawodowym a prywatnym pracujących rodziców i opiekunów. Komisja rozpoczęła również dwutorowe konsultacje z partnerami społecznymi: jedne z nich dotyczą modernizacji zasad dotyczących umów i pracę, a drugie – powszechnego dostępu do ochrony socjalnej. Od 26 kwietnia do 23 czerwca 2017 r. partnerzy społeczni mieli okazję przedstawić swoje opinie w obu sprawach. Drugi etap konsultacji w sprawie modernizacji przepisów dotyczących umów o pracę był otwarty od dnia 21 września 2017 r. do 3 listopada 2017 r.

Więcej informacji: https://ec.europa.eu/poland/news/171120_social_consultations_pl

13. Szkolenie zawodowe to dobry wybór

W dniach 20–24 listopada 2017 r. odbył się drugi Europejski Tydzień Umiejętności Zawodowych. Komisja Europejska zachęca w ten sposób do odkrywania, wykorzystywania oraz doskonalenia swoich talentów i umiejętności poprzez kształcenie i szkolenie zawodowe (VET).

Zachęcenie młodych ludzi do wybierania ścieżki kształcenia i szkolenia zawodowego jest jednym z kluczowych działań zaproponowanych przez Komisję w ramach Nowego europejskiego programu na rzecz umiejętności, który jest realizowany od czerwca 2016 r.

Podczas Tygodnia Umiejętności Zawodowych Komisja prezentuje wartościowe inicjatywy, które mają na celu umożliwienie zdobywania umiejętności niezbędnych na szybko zmieniającym się rynku pracy. W całej Europie odbywa się ponad 1000 wydarzeń – we wszystkich 28 państwach członkowskich, w Norwegii, Liechtensteinie, Szwajcarii, Islandii i w krajach kandydujących do UE. Wydarzenia te pokażą kluczową rolę kształcenia i szkolenia zawodowego nie tylko we wspieraniu umiejętności, tworzenia miejsc pracy, innowacji i konkurencyjności, ale także samorealizacji. Europejski filar praw socjalnych, ogłoszony zaledwie kilka dni temu przez Parlament Europejski, Radę i Komisję podczas szczytu socjalnego w Göteborgu, uznaje znaczenie zdobywania odpowiednich umiejętności poprzez kształcenie, szkolenie i uczenie się przez całe życie za najważniejszą z dwudziestu zasad w ramach filaru praw socjalnych.

Więcej informacji: https://ec.europa.eu/poland/news/171120_vocational_week_pl

II. Z BIURA W BRUKSELI

W okresie sprawozdawczym dyrektor Biura Regionalnego w Brukseli uczestniczyła w szeregu spotkań i konferencji, a także brała udział w przygotowaniach do nadchodzących wydarzeń informacyjno-promocyjnych organizowanych zarówno przez Biuro Regionalne Województwa Warmińsko-Mazurskiego, jak i Dom Polski Wschodniej.

1. Spotkanie polskich biur regionalnych w Brukseli

30 października 2017 r. odbyło się spotkanie polskich biur regionalnych w Brukseli w celu omówienia propozycji Ambasady RP w Belgii względem realizacji wspólnych działań w 2018 r. W spotkaniu wzięli udział przedstawiciele następujących województw: kujawsko-pomorskie, śląskie, opolskie, wielkopolskie, małopolskie, pomorskie, mazowieckie, łódzkie, Dom Polski Wschodniej (lubelskie, podkarpackie, podlaskie, świętokrzyskie, warmińsko-mazurskie) oraz przedstawiciel miasta Łodzi.

Tematem spotkania było omówienie oraz podjęcie decyzji co do wspólnego uczestnictwa regionów w wydarzeniach zaproponowanych przez Ambasadę RP w Belgii. Spośród przedstawionych propozycji, większość regionów wyraziła zainteresowanie trzema wydarzeniami:

- Święto Konstytucji 3 Maja 2018 r.
Zainteresowane regiony: kujawsko-pomorskie, Dom Polski Wschodniej, śląskie, opolskie, wielkopolskie, małopolskie, pomorskie, mazowieckie, łódzkie; dolnośląskie (do potwierdzenia).
Większość regionów wyraziła zainteresowanie majowym wydarzeniem, wskazując na konieczność stworzenia międzyregionalnego zespołu roboczego, który zająłby się organizacją wydarzenia pod przewodnictwem Ambasady RP w Belgii. Wspólnie wyrażono chęć przedstawienia „innej” Polski podczas wydarzenia – Polski nowoczesnej, technologicznej, innowacyjnej.
- Piknik Polski (ew. Plaisir d’hiver) – kwiecień lub czerwiec 2018 r.
Zainteresowane regiony: śląskie i/lub opolskie oraz warmińsko-mazurskie.
Ewentualnie zamiast pikniku – Plaisir d’hiver (grudzień 2018 r.) – zainteresowane regiony: śląskie, opolskie; wstępnie zainteresowane: łódzkie (udział zależy od szczegółów), dolnośląskie i warmińsko-mazurskie (udział zależy od kwestii finansowych).
- Bieg „Niepodległej”
Zainteresowane regiony: Dom Polski Wschodniej, województwo kujawsko-pomorskie, łódzkie, opolskie, śląskie; być może małopolskie oraz pomorskie.

2. Spotkanie z dyrektorem Zagranicznego Ośrodka Polskiej Organizacji Turystycznej

31 października 2017 r. dyrektor Biura w Brukseli spotkała się z Dominiką Szulc, dyrektorem Zagranicznego Ośrodka Polskiej Organizacji Turystycznej (ZOPOT) w Brukseli. Tematem spotkania była współpraca w roku 2018. Uzgodniono współpracę w następujących zakresach: wspólne publikacje promujące walory turystyczne Warmii i Mazur, podróże prasowe do regionu oraz udział w wydarzeniach organizowanych przez ZOPOT.

3. Konferencja pt. „Wpływ Brexitu na władze lokalne w Wielkiej Brytanii i Unii Europejskiej”

6 listopada 2017 r. w centralnym Londynie odbyła się konferencja pt. „Wpływ Brexitu na władze lokalne w Wielkiej Brytanii i Unii Europejskiej”. To wydarzenie lokalne zostało zorganizowane w ramach Europejskiego Tygodnia Regionów i Miast w ramach konglomeratu, w którym członkiem oprócz Warmii i Mazur były następujące regiony: Środkowa Norwegia, Normandia, Kastylija i Leon oraz Asturia (Hiszpania), Wschodnia Anglia, Zachodnia Norwegia, Vastra Gotaland (Szwecja), Vila Nova de Famalicão (Portugalia).

Konferencja podzielona została na 2 części. Pierwsza złożona była z ekspertów, urzędników, przedstawicieli świata nauki, przedstawicieli samorządów lokalnych. Druga część to panel polityczny, w którym udział wzięli parlamentarzyści brytyjscy oraz członkowie PE z Wielkiej Brytanii i politycy lokalni z regionu Wschodniej Anglii. Do udziału w tym panelu zaproszeni zostali członkowie Europejskiego Komitetu Regionów, a także inni politycy zainteresowani tematem z regionów uczestniczących w konglomeracie. Do udziału w konferencji i dyskusji nt. Brexitu organizatorzy zaprosili polityków ze wszystkich opcji politycznych. Województwo Warmińsko-Mazurskie reprezentowane było przez Gustawa Marka Brzezina – Marszałka Województwa, Małgorzatę Wasilenko – Dyrektora Biura Regionalnego Województwa Warmińsko-Mazurskiego w Brukseli oraz Łukasza Bielewskiego – Dyrektora Departamentu Współpracy Międzynarodowej.

4. Spotkanie z koordynatorką sieci NECSTOUR

14 listopada 2017 r. dyrektor Biura w Brukseli odbyła spotkanie z Panią Cristiną Nunez Cuesta – koordynatorką sieci NECSTOUR (Europejska Sieć na rzecz Zrównoważonej i Konkurencyjnej Turystyki (<http://www.necstour.eu/>), która skupia regiony turystyczne Europy. Niestety Europa Środkowa nie jest w niej obecna. Dzięki członkostwu w sieci udziałowcy otrzymują dostęp do doświadczenia i wiedzy dotyczącej rozwoju turystyki, aktualnych trendów, prac legislacyjnych w tym temacie w Komisji Europejskiej i Parlamencie Europejskim, poszukiwania partnerów do projektów międzynarodowych, inicjatyw UE dotyczących finansowania tego sektora. Wiedza ta jest dystrybuowana pośród swoich członków poprzez tygodniowe i miesięczne newslettery, wewnętrzną sieć intranet, a także pracę w grupach roboczych. Członkostwo jest płatne, a składka wynosi 4000 euro rocznie.

Prezentacja oraz informacje szczegółowe dotyczące przystąpienia do tej sieci zostały przesłane do Departamentu Turystyki i Sportu w celu rozważenia możliwości udziału w pracach tego gremium.

WYDARZENIA W DOMU POLSKI WSCHODNIEJ

1. Konferencja „Europejska Wartość Dodana Polityki Spójności w regionach”

21 listopada 2017 r. w Parlamencie Europejskim w Brukseli odbyła się konferencja „Europejska Wartość Dodana Polityki Spójności w regionach”. Celem konferencji było zaprezentowanie stanowiska Polski i regionów Polski wschodniej dotyczącego wybranych aspektów budowy nowej, zreformowanej Polityki Spójności po roku 2020. Jednym z kluczowych tematów poruszonych podczas konferencji były efekty i przyszłość Programu Polska Wschodnia. Program ten w znaczący sposób przyczynia się do rozwoju naszych regionów i należy go kontynuować. Wraz z władzami naszych pięciu regionów, współgospodarzem wydarzenia był Krzysztof Hetman, eurodeputowany i członek Komisji REGI Parlamentu Europejskiego. Do udziału w wydarzeniu zaproszeni zostali wysocy rangą przedstawiciele Komisji Europejskiej oraz Europejskiego Komitetu Regionów. Wydarzenie przygotowywane było we współpracy z Wydziałem Polityki Regionalnej Stałego Przedstawicielstwa RP przy UE.

Wydarzenie było okazją do zaprezentowania pozytywnego polskiego przekazu w sprawie przyszłości Polityki Spójności i Programu Polska Wschodnia, w oparciu o zdobyte doświadczenia z realizacji tych polityk w Polsce. Podczas konferencji zaprezentowane zostało stanowisko regionów Polski Wschodniej zawierające propozycje i rekomendacje na rzecz przyszłości Programu Polska Wschodnia w kolejnej perspektywie finansowej UE.

Podczas konferencji głos zabrali m.in. marszałkowie z Polski Wschodniej, przedstawiciel Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, poseł do PE Krzysztof Hetman oraz przedstawiciele Komisji Europejskiej i Europejskiego Komitetu Regionów.

2. Przekazanie koordynacji w Domu Polski Wschodniej

7 grudnia 2017 r. w Domu Polski Wschodniej odbędzie się przyjęcie świąteczne współorganizowane przez Ambasadora RP w Królestwie Belgii, Artura Orzechowskiego oraz Dom Polski Wschodniej w Brukseli. Osiem lat temu, 2 grudnia 2009 r., Marszałkowie pięciu województw Polski Wschodniej podpisali porozumienie o utworzeniu wspólnego przedstawicielstwa w Brukseli. Podczas przyjęcia świątecznego województwo podkarpackie przekaze koordynację w Domu Polski Wschodniej województwu podlaskiemu. Na przyjęcie to zaproszeni zostali zagraniczni ambasadorowie przy Królestwie Belgii, posłowie do Parlamentu Europejskiego, pracownicy Komisji Europejskiej i innych instytucji europejskich, przedstawiciele biznesu belgijskiego i polskiego w Belgii oraz przedstawiciele MSZ Królestwa Belgii.

III. ZAPROSZENIA, PROGRAMY, PROJEKTY, STAŻE, STYPENDIA

1. Eurodesk – Programy, stypendia i staże – według terminów zgłoszeń

Termin składania wniosków 15-12-2017

Międzynarodowy konkurs na esej

Konkurs dla uczniów w wieku od 7 do 17 lat związany z tematem zrównoważonego rozwoju (rozwój miast, edukacja).

Fundator: Living Rainforest

<http://www.eurodesk.pl/granty/międzynarodowy-konkurs-na-esej>

Nagroda dla Młodego Europejczyka Roku, stypendia podróże i grant InterRail

Fundacja Młoda Europa im. Heinza Schwarzkopfa wspiera odpowiedzialnych i politycznie uświadomionych młodych ludzi, którzy przyczyniają się do wsparcia procesów integracji europejskiej

Fundator: Europejski Parlament Młodzieży

<http://www.eurodesk.pl/granty/nagroda-dla-mlodego-europejczyka-roku-stypendia-podrozne-i-grant-interrail>

Stypendium dla młodzieży im. Hesja Gumprichta

Program stypendialny dla uzdolnionej młodzieży w trudnej sytuacji życiowej i materialnej.

Fundator: Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę

<http://www.eurodesk.pl/granty/stypendium-dla-mlodziezy-im-hesia-gumprichta>

Termin składania wniosków 18-12-2017

Euroscola – konkurs dla młodzieży

Program Parlamentu Europejskiego, którego celem jest zapoznanie uczniów z różnych krajów europejskich z działalnością Parlamentu.

Fundator: Biuro Parlamentu Europejskiego

<http://www.eurodesk.pl/granty/euroscola-konkurs-dla-mlodziezy>

Termin składania wniosków 31-12-2017

Youth for Understanding (YFU) – wymiany międzynarodowe młodzieży

Youth for Understanding umożliwia młodzieży wzięcie czynnego udziału w życiu rodziny, szkoły i środowiska w obcym kraju poprzez spędzenie roku u rodziny goszczącej, aby z innej perspektywy móc rozwijać wrażliwość na podobieństwa i różnice kulturowe oraz pogłębiać zrozumienie dla wspólnych idei i wartości.

Fundator: Youth for Understanding Poland

<http://www.eurodesk.pl/granty/youth-understanding-yfu-wymiany-międzynarodowe-mlodziezy>

Termin składania wniosków 15-01-2018

Wydarzenia artystyczne – wsparcie działań kulturalnych i artystycznych w Polsce i za granicą

Promocja, wspieranie i prezentacja najwartościowszych zjawisk i tendencji w polskiej i światowej kulturze artystycznej (w Polsce i za granicą), w obszarze muzyki, teatru, tańca, kinematografii oraz sztuk wizualnych.

Fundator: Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego

<http://www.eurodesk.pl/granty/wydarzenia-artystyczne-wsparcie-dzialan-kulturalnych-i-artystycznych-w-polsce-i-za-granica>

Termin składania wniosków 31-01-2018

Międzynarodowy Fundusz Wyszehradzki – Stypendia Naukowe

Program stypendialny na rok studiów doktoranckich lub podyplomowych dla obywateli państw Grupy Wyszehradzkiej (Polski, Czech, Słowacji i Węgier).

Fundator: Międzynarodowy Fundusz Wyszehradzki

<http://www.eurodesk.pl/granty/miedzynarodowy-fundusz-wyszehradzki-stypendia-naukowe>

Stały nabór

Dla Białorusi

Wsparcie inicjatyw obywatelskich, służących budowaniu społeczeństwa otwartego oraz przygotowaniu demokratycznych przemian na Białorusi.

Fundator: Fundacja im. Stefana Batorego

<http://www.eurodesk.pl/granty/dla-bialorusi>

Dotacje Fundacji Charlesa Stewarta Motta

Dotacje na projekty promujące budowę społeczeństwa obywatelskiego i ochronę środowiska.

Fundator: Fundacja Charlesa Stewarta Motta

<http://www.eurodesk.pl/granty/dotacje-fundacji-charlesa-stewart-motta>

Dotacje na spotkania i współpracę partnerską polsko-niemiecką

Współfinansowanie projektów rozwijających współpracę polsko-niemiecką: spotkania, współpraca instytucji, badania naukowe, działania edukacyjne na rzecz ochrony środowiska.

Fundator: Fundacja Współpracy Polsko-Niemieckiej

<http://www.eurodesk.pl/granty/dotacje-na-spotkania-i-wspolprace-partnerska-polsko-niemiecka>

Działaj Lokalnie

Konkurs dla lokalnych koalicji tworzonych przez organizacje pozarządowe z małych miejscowości zainteresowanych prowadzeniem lokalnych konkursów grantowych.

Fundator: Polsko-Amerykańska Fundacja Wolności

<http://www.eurodesk.pl/granty/dzialaj-lokalnie>

English Teaching Program

Dotacje na rozwój programów nauczania języka angielskiego poza regularnymi zajęciami szkolnymi.

Fundator: Polsko-Amerykańska Fundacja Wolności

<http://www.eurodesk.pl/granty/english-teaching-program>

Erasmus dla młodych Przedsiębiorców

Współfinansowany przez UE transgraniczny program wymiany, który daje przyszłym i początkującym przedsiębiorcom możliwość uczenia się za granicą od doświadczonych przedsiębiorców, prowadzących małe firmy.

Fundator: Komisja Europejska – EASME

<http://www.eurodesk.pl/granty/erasmus-dla-mlodych-przedsiębiorcow-0>

eTwinning - Europejskie partnerstwo szkół

eTwinning to unijny program promujący i wspierający współpracę z Europy szkół przez internet. Program nie przyznaje grantów. Bezpośrednie kontakty partnerów nie są wymagane.

Fundator: Komisja Europejska - Dyrekcja ds. Edukacji i Kultury

<http://www.eurodesk.pl/granty/etwinning-europejskie-partnerstwo-szkol>

Europejski Korpus Solidarności

Europejski Korpus Solidarności umożliwia młodym ludziom uczestnictwo w szerokiej gamie działań solidarnościowych poprzez wolontariat, staże lub pracę.

Fundator: KE – DG ds. Komunikacji Społecznej

<http://www.eurodesk.pl/granty/europejski-korpus-solidarnosci>

GFPS – Semestralne stypendia w Niemczech

Niemiecki program stypendialny dla studentów wyższych lat i doktorantów.

Fundator: Fundacja Współpracy-Polsko-Niemieckiej

<http://www.eurodesk.pl/granty/gfps-semestralne-stypendia-w-niemczech>

Granty podróże Europejskiej Fundacji Kultury – Step Beyond

Europejska Fundacja Kultury wspiera mobilność artystów i osób zajmujących się kulturą, zachęcając do międzynarodowej współpracy artystycznej i kulturalnej.

Fundator: European Cultural Foundation

<http://www.eurodesk.pl/granty/granty-podrozne-europejskiej-fundacji-kultury-step-beyond>

Inteligentny Start

Program wspiera polskich studentów i absolwentów mieszkających na stałe poza granicami kraju – którzy swoje studia odbywają bądź ukończyli za granicą – w podejmowaniu staży i praktyk w polskich przedsiębiorstwach rozwijających zagraniczną działalność oraz polskie przedsiębiorstwa, rozwijające się na europejskich rynkach

Fundator: Fundacja Inteligentny Start

<http://www.eurodesk.pl/granty/inteligentny-start>

Międzynarodowe szkolenia zawodowe dla młodzieży w Europejskich Centrach Młodzieży

Program szkoleniowy dla osób zaangażowanych w działalność młodzieżową. Promuje udział młodzieży w życiu publicznym na szczeblu europejskim. Podnosi jakość międzykulturowych działań młodzieżowych.

Fundator: Rada Europy – Dyrekcja ds. Młodzieży i Sportu

<http://www.eurodesk.pl/granty/miedzynarodowe-szkolenia-zawodowe-dla-mlodziezy-w-europejskich-centrach-mlodziezy>

Programy Międzynarodowej Fundacji Młodzieży (IYF)

Fundacja wspiera programy mające na celu dostarczanie szerokiej gamy usług i wsparcia w dziedzinach takich jak: szkolenie zawodowe, edukacja prozdrowotna, rekreacja, tolerancja kulturowa, świadomość ekologiczna, budowanie postaw przywódczych, rozwiązywanie konfliktów oraz umiejętność podejmowania decyzji.

Fundator: Międzynarodowa Fundacja Młodzieży

<http://www.eurodesk.pl/granty/programy-miedzynarodowej-fundacji-mlodziezy-iyf>

Service Civique – wolontariat we Francji

Rządowy program wolontariatu we Francji, w którym mogą brać udział francuskie organizacje i młode osoby między 16 a 25 rokiem życia z krajów UE/EOG.

Fundator: Ministère de l'Éducation

<http://www.eurodesk.pl/granty/service-civique-wolontariat-we-francji>

Więcej informacji: <http://www.eurodesk.pl/granty/wszystkie>

Źródło: Sieć informacji europejskiej dla młodzieży Eurodesk: <http://www.eurodesk.pl/>

Departament Współpracy Międzynarodowej

Urząd Marszałkowski Województwa Warmińsko-Mazurskiego

ul. Emilii Plater 1

10-562 Olsztyn

e- mail: dwm@warmia.mazury.pl

tel.: 89 52 19 820

Twitter: <https://twitter.com/dwmwarmia>

